

ENS ACOMPANYAREM QUAN ES FACI FOSC

 Espai 13

45 anys

ENS ACOMPANYAREM

Cicle a cura d'Irina Mutt

COMPANYAREM

ACCIDENT

QUAN ES

HELENA VINENT

FACI FOSC

31/10/2024 - 19/01/2025

Helena Vinent presenta *Accident*, la darrera exposició del cicle de l'Espai 13 *Ens acompanyarem quan es faci fosc*, a cura d'Irina Mutt.

L'obra d'Helena Vinent, travessada pel discurs *crip-queer* i pel seu posicionament com a sorda i disca,* qüestiona els estàndards normatius entorn del plaer i de l'accés, amb la qual cosa reivindica altres maneres de ser i d'habitar el món, de compartir-lo. Inspirant-se en la potència de rebel·lió de les bandes *punk*, l'artista concep situacions en què una banda de discos –per ara– anònimes interromp la normalitat amb accions anticapacitistes. Les accions d'aquesta banda subverteixen la visió capacitista i paternalista que infantilitza lis discapacitades i lis redueix a subjectes complaents, asexuals, submisos, inofensius i sense cap mena d'agència política ni sexoafectiva.

A *Accident* trobarem algunes accions perpetrades per la banda. Un mur i unes escales inaccessibles alteren el recorregut i activen una coreografia inesperada, un contratemps: el de buscar un ascensor, esperar, entrar-hi, entatxonar-s'hi a dins amb amistats o gent desconeguda. Dins de l'ascensor es pot

ACCIDENT

trobar una peça sonora que vol transmetre el que suggereix visualment l'exposició. És una (sub)versió de les guies audiodescriptives per a persones cegues que faciliten alguns museus. Una descripció sonora que, més que fer de mediatra o descriure obres, expandeix els formats i els continguts.

En aquesta traducció de formats, l'artista també juga, ja dins de l'exposició, amb les didascàlies, que són els subtítols que transcriuen els sons no verbals. Qualsevol traducció d'un context oient a un context no oient és incompleta i implica la presència d'errors. Als seus vídeos, Vinent experimenta amb l'ampli marge d'interpretació que ofereixen les didascàlies sense so. Deixa espai a la imaginació i a la confusió des de la seva pròpia experiència com a sordi. Es dificulta així l'assimilació de tot el que succeeix i es potencien els malentesos. D'aquesta manera, es trenca amb l'obsessió capacitista per comprendre-ho tot, per racionalitzar-ho tot. Així mateix, les vibracions que emeten algunes de les peces de la sala es converteixen en una eina d'avis

dins d'un marc tensionat en el qual les peces toves suspeses amb cintes són el contrapunt.

Accident capgira el relat segons el qual lis discos són l'excepció per situar-les al centre. Demana als cossos no discapacitats que es qüestionin la seva posició abans d'entrar i els ofereix la possibilitat d'una aliança. L'Espai 13 esdevé l'escenari on els cossos discos deixen de ser dòcils i desposseïts d'agenciamment per passar a ser un perill, un accident que fa trontollar la normalitat. Alhora, l'exposició convida totes les identitats que no se solen sentir incloses en els espais artístics a gaudir de les obres, a transitar per l'espai i a esplaïar-se, a divertir-se en una concessió temporal però poderosa.

Accident irromp a la sala d'exposicions i visibilitza les tensions entre accessibilitat i desig de gaudir, i ho fa tot plantejant el poder com un fet negociable, en què cedir els privilegis pot ser una forma de solidaritat i de construir afinitats. A l'exposició de Vinent s'hi accedeix a partir d'un pacte que capgira la manera com entenem l'accés als museus.

* Reapropiació política del terme discapacitad.

Col·laboració en el procés artístic i anticapacitista: Tatiana Antoni Conesa; Col·laboració en el procés artístic: Àngela Vinent; Col·laboració en la confecció tèxtil: NADAL & CO; Disseny de tipografia: Meri Canyas; Disseny i traducció de les etiquetes: Hannah Nishat Botero; Mecatrònica: Axolot.cat (Andrés Costa); Música: Helga Juárez; Traducció de subtítols i peça sonora: Alba Mayol; Suport emocional i estructural: rogerserreticou

Agraïments — Juan David Galindo, Carmen de Ayora, Antoni Hervàs, Silvia Limiñana, rae teitelbaum, S de Tobogán

Barcelona, 1988. Treballa amb diferents formats que abasten el vídeo, la fotografia, el text, l'escultura, la *performance* i la instal·lació. La seva obra s'orienta a la producció de nous imaginaris travessats pel discurs *crip-queer* i l'anticapacitisme.

Vinent és graduada en Belles Arts i en Arts Aplicades a l'Escultura i té un màster en Estudis Culturals i Arts

Ens acompanyarem quan es faci fosc, el cicle de l'Espai 13 del 2024, comissariat per Irina Mutt, és un desig de situar la interdependència, d'explicar-la i compartir-la, a partir de quatre exposicions individuals en què cada artista aportarà una mirada particular sobre la seva manera de ser al món, de gestionar i pactar els espais.

Per a la comissària, la interdependència ens parla de la nostra relació amb el món, de com l'habitarem, dels nostres límits i les nostres vulnerabilitats. Pensar en clau d'interdependència implica desafiar la ficció de l'autonomia i reconèixer fins a quin punt estan entrellaçats els nostres cossos i les nostres vides amb altres cossos i vides. Tots formem part de tot i existim en relació amb altres éssers, estructures i fenòmens. Res no es presenta, funciona ni opera de manera aïllada.

HELENA VINENT

Visuals (Perspectives Feministes i Cuir/Queer) per la Universitat Miguel Hernández. La seva obra ha format part d'exposicions col·lectives i individuals a Espanya, Alemanya, Països Baixos, França, Mèxic, Argentina i Colòmbia. Ha fet diverses residències artístiques a

Barcelona, com ara a Fabra i Coats (2017), Hangar (2018) i La Escocesa (2020). També ha rebut diversos premis i beques de creació, entre els quals destaquen la beca d'Arts visuals de la Fundació Güell (2019), la beca Creació i Museus (2020), la beca Barcelona Crea (2022), la beca EMPILT (2022), així com els premi Generaciones de la Fundació Montemadrid (2021) i el premi Miquel Casablanca (2021).

ENS ACOMPANYAREM QUAN ES FACI FOSC

D'acord amb aquesta idea, les possibilitats d'agenciamment, presència o accés no consisteixen tant en triomfs o fracassos individuals, sinó més aviat en una responsabilitat col·lectiva i compartida. No tots els espais conviden a ser ocupats de la mateixa manera per tothom. No totes les veus ocupen el mateix ni totes les històries perduren de la mateixa manera en el temps. Aquest cicle proposa uns quants apunts, senyals o accions sobre diferents maneres d'ocupar l'espai i de ser-hi, de durar en el temps.

El títol del cicle al·ludeix a un «nosaltres», a gestos més que no pas a un discurs: situar-se aprop d'altres per caminar-hi al costat, encara que sigui només un tros del camí, una estona.

És una oportunitat per, tot i saber que no sempre serem eficaços, assumir responsabilitat. Aquest serà el nostre gest: situar-nos a prop.

En els discursos contra la discriminació s'acostuma a fer referència a la idea d'espais segurs i accessibles, però sovint un espai segur no vol dir exempt de conflicte, ni complir les normes garanteix l'accessibilitat. Fer-nos responsables i prendre consciència dels nostres privilegis a vegades pot ferir, a vegades vol dir cedir, i cedir és perdre poder. Però hi ha coses més importants que el poder, oi?

Al llarg del cicle, el relat s'anirà generant de manera elàstica, no essencialista, ni lineal. El cos i la matèria com a plans de veritat tindran la capacitat de desplegar qüestions polítiques i activar-les. En aquests relats, fragilitat i potència no seran oposicions binàries, sinó més aviat fets relacionals que s'intercanvien i se solapen.

#EnsAcompanyaremEspai13

Amb la col·laboració de:

Fundació Joan Miró
Barcelona

Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

NOS ACOMPAÑAREMOS CUANDO ANOCHEZCA

 Espai 13

45 anys

ENS ACOON

Ciclo comisariado por Irina Mutt

APANYARE

ACCIDENTE

WOLANES

HELENA VINENT

FACI FOSC

31/10/2024 - 19/01/2025

Helena Vinent presenta *Accidente*, la última exposición del ciclo del Espai 13 *Nos acompanyarem quan anochezca*, a cargo de Irina Mutt.

La obra de Helena Vinent, atravesada por el discurso *crip-queer* y por su posicionamiento como sorda y disca,* cuestiona los estándares normativos en torno al placer y el acceso, reivindicando así otras formas de ser y de estar en el mundo, de compartirlo. Inspirándose en la potencia de rebelión de las bandas *punk*, la artista concibe situaciones en las que una pandilla de discos –de momento– anónimas interrumpe la normalidad con acciones anticapacitistas. Las acciones de esa pandilla subvierten la visión capacitista y paternalista que infantiliza a les discapacidades y les reduce a sujetos complacientes, asexuados, sumisos, inofensivos y sin ningún tipo de agencia política ni sexoafectiva.

En *Accidente* encontraremos algunas acciones perpetradas por la pandilla. Un muro y unas escaleras inaccesibles alteran el recorrido y activan una coreografía inesperada, un contratiempo: el de buscar un ascensor, esperar, entrar, apretujarse en él con amistades o gente desconocida. En el interior del ascensor hay una pieza sonora que pretende transmitir lo que sugiere visualmente la exposición. Es

ACCIDENTE

una (sub)versión de las guías audiodescritivas para personas ciegas que facilitan algunos museos. Una descripción sonora que, más que mediar o describir obras, expande los formatos y contenidos.

En esta traducción de formatos, la artista juega también ya dentro de la exposición con las didascalías, que son los subtítulos que transcriben los sonidos no verbales. Cualquier traducción de un contexto oyente a un contexto no oyente resulta incompleta e implica la presencia de errores. Vinent experimenta con el amplio margen de interpretación que ofrecen las didascalías sin sonido. Deja espacio a la imaginación y a la confusión desde su propia experiencia como sorde. Se dificulta así la asimilación de todo lo que sucede y se potencian los malentendidos. De este modo, se rompe con la obsesión capacitista por comprenderlo todo, por racionalizarlo todo. Asimismo, las vibraciones que emiten algunas de las piezas de la sala se convierten en una herramienta de aviso dentro de un marco tensionado en el que las piezas blandas suspendidas con cintas actúan como contrapunto.

Accidente da la vuelta al relato según el cual les discapacidades son la excepción para situarles en el centro. Pide a los cuerpos no discapacitados que se cuestionen su posición antes de entrar y les ofrece la posibilidad de una alianza. Espai 13 se transforma en un escenario donde los cuerpos discapacitados dejan de ser dóciles y desposeídos de agenciamiento para convertirse en un peligro, un accidente que hace tambalear la realidad. Simultáneamente, la exposición invita a todas las identidades que no suelen sentirse incluidas en los espacios artísticos a disfrutar de las obras, a transitar por el espacio y a explayarse, a divertirse en una concesión temporal pero poderosa.

Accidente irrumpe en la sala de exposiciones y visibiliza las tensiones entre accesibilidad y deseo de disfrutar. Lo hace planteando el poder como un hecho negociable, en el que ceder los privilegios puede ser una forma de solidaridad y de construir afinidades. A la exposición de Vinent se accede a partir de un pacto que cambia radicalmente la forma en que entendemos el acceso a los museos.

* Reapropiación política del término discapacitado.

Colaboración en el proceso artístico y anticapacitista: Tatiana Antoni Conesa; Colaboración en el proceso artístico: Àngela Vinent; Colaboración en la confección textil: NADAL & CO; Diseño de tipografía: Meri Canyas; Diseño y traducción de las etiquetas: Hannah Nishat Botero; Mecatrónica: Axolot.cat (Andrés Costa); Música: Helga Juárez; Traducción de subtítulos y pieza sonora: Alba Mayol; Soporte emocional y estructural: rogerserreticou

Agradecimientos — Juan David Galindo, Carmen de Ayora, Antoni Hervàs, Silvia Limiñana, rae teitelbaum, S de Tobogán

Barcelona, 1988. Trabaja con diferentes formatos que abarcan el vídeo, la fotografía, el texto, la escultura, la *performance* y la instalación. Su obra se orienta a la producción de nuevos imaginarios atravesados por el discurso *crip-queer* y el anticapacitismo. Vinent es graduada en Bellas Artes y en Artes Aplicadas a la Escultura y posee un máster en Estudios Culturales y Artes Visuales (Perspectivas

HELENA VINENT

Feministas y Cuir/Queer) por la Universidad Miguel Hernández. Su obra ha formado parte de exposiciones colectivas e individuales en España, Alemania, Países Bajos, Francia, México, Argentina y Colombia. Ha realizado diferentes residencias artísticas en

Barcelona, en Fabra i Coats (2017), Hangar (2018) y La Escocesa (2020). También ha recibido varios premios y becas de creación, entre los que destaca la beca Arts visuals de la Fundació Güell (2019), la beca Creació i Museus (2020), la beca Barcelona Crea (2022), la beca EMPELT (2022), así como el premio Generaciones de la Fundación Montemadrid (2021) y el premio Miquel Casablanca (2021).

Nos acompanyarem quan anochezca, el ciclo de Espai 13 de 2024, comisariado por Irina Mutt, es un deseo de situar la interdependencia, de explicarla y compartirla, a partir de cuatro exposiciones individuales en las que cada artista aportará una mirada particular sobre su forma de estar en el mundo, gestionar y pactar los espacios.

Para la comisaria, la interdependencia nos habla de nuestra relación con el mundo, de cómo lo habitamos, de nuestros límites y nuestras vulnerabilidades. Pensar en clave de interdependencia implica desafiar la ficción de la autonomía y reconocer lo entrelazados que nuestros cuerpos y vidas están con otros cuerpos y vidas. Todos formamos parte de todo y existimos en relación con otros seres, estructuras y fenómenos. Nada se presenta, funciona ni opera de forma aislada.

NOS ACOMPAÑAREMOS CUANDO ANOCHEZCA

Según esa idea, las posibilidades de agenciamiento, presencia o acceso no consisten tanto en triunfos o fracasos individuales, sino más bien en una responsabilidad colectiva y compartida. No todos los espacios invitan a ser ocupados de la misma forma por todas las personas. No todas las voces ocupan lo mismo ni todas las historias perduran del mismo modo en el tiempo. Este ciclo propone algunos apuntes, señales o acciones sobre diferentes formas de ocupar el espacio y estar en él, de perdurar en el tiempo.

El título del ciclo alude a un nosotros, a gestos, más que a un discurso: situarse cerca de otros para caminar a su lado, aunque sea solo durante una parte del camino, un rato. Pese a saber que no siempre seremos eficaces, es una oportunidad para asumir responsabilidad. Este será nuestro gesto: situarnos cerca.

En los discursos contra la discriminación se suele hacer referencia a la idea de espacios seguros y accesibles, pero a menudo un espacio seguro no significa exento de conflicto, ni cumplir las normas garantiza la accesibilidad. Hacernos responsables y tomar conciencia de nuestros privilegios a veces puede herir, a veces significa ceder, y ceder es perder poder. Pero existen cosas más importantes que el poder, ¿verdad?

A lo largo del ciclo el relato se irá generando de forma elástica, no esencialista ni lineal. El cuerpo y la materia como planos de verdad tendrán la capacidad de desplegar lo político y activarlo. En esos relatos, fragilidad y potencia no serán oposiciones binarias, sino más bien hechos relacionales que se intercambian y se solapan.

#EnsAcompanyaremEspai13

Con la colaboración de:

Fundació Joan Miró
Barcelona

Sabadell
Fundación

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

**WE WILL KEEP EACH OTHER COMPANY
WHEN IT GROWS DARK**

 Espai 13

45 anys

ENS ADOON

Exhibition series curated by Irina Mutt

SPAWYARE

ACCIDENT

WOLANES

HELENA VINENT

FACI FOSCO

31/10/2024 - 19/01/2025

Helena Vinent presents *Accident*, the last exhibition of the Espai 13 programme *We Will Keep Each Other Company When It Grows Dark*, curated by Irina Mutt.

Vinent's work, shot through with crip-queer discourse and their own stance as someone who is deaf and crip*, questions the conventions related to pleasure and accessibility, thereby advocating different ways of being and of being in and sharing the world. Inspired by the rebelliousness of punk bands, the artist devises situations in which a gang of – for now – unknown cripples interrupts normality with anti-ableist actions. This gang's actions subvert the ableist and paternalistic vision that infantilises disabled people and reduces them to accommodating, asexual, submissive, harmless subjects without any kind of political or sexual-affective agency.

Accident features a number of actions carried out by the gang. A wall and some inaccessible steps alter the entry route and set in motion an unexpected dance, a contretemps involving looking for a lift, waiting, stepping in, and squashing up inside with friends and strangers alike. Inside the lift, a sound piece is playing, the aim of which is to convey what

ACCIDENT

the exhibition suggests visually. It is a (sub)version of the audio-descriptive guides for the visually impaired provided by some museums. A sound description which, rather than mediating or describing works, expands the formats and content.

In this translation of formats, inside the exhibition the artist also plays with captions, subtitles that describe non-verbal sounds. Any translation from a hearing context to a non-hearing context is incomplete and results in errors. In their videos Vinent experiments with the wide margin of interpretation offered by captions without sound, leaving room for the imagination and confusion based on her own experience as a deaf person. This impedes the assimilation of everything that is taking place and increases misunderstandings. In this way, the ableist obsession with understanding everything, with rationalising everything, is broken. Similarly, the vibrations emitted by some of the pieces in the exhibition room are transformed into a warning mechanism in a tense framework in which the soft pieces provide a counterpoint.

Accident overturns the narrative according to which cripples are the exception by placing them centre stage. It requires non-disabled bodies to question their position before they enter, while offering the possibility of an alliance. Thus, Espai 13 turns into a stage where crip bodies cease to be docile and dispossessed of agency to become dangerous; an accident that upsets what is considered normal. At the same time, the show invites all those identities who do not generally feel included in artistic venues to enjoy the works, to cross the space and to chill out, to have fun in a temporary but powerful concession.

Accident bursts into the exhibition room and exposes the tensions between accessibility and the desire for pleasure while positing power as a negotiable fact, where ceding privileges can be a form of solidarity and a way to build affinities. One enters Vinent's exhibition through an agreement that turns the way we understand access to museums upside down.

*Political reappropriation of the term 'cripple'.

Collaboration with the artistic and anti-ableist process: Tatiana Antoni Conesa; Collaboration with the artistic process: Àngela Vinent; Collaboration with the textile manufacture: NADAL & CO; Typography design: Meri Canyas; Label design and translation: Hannah Nishat Botero; Mechatronics: Axolot.cat (Andrés Costa); Music: Helga Juárez; Translation of subtitles and sound piece: Alba Mayol; Emotional and structural support: rogerserrettricouetricou

Acknowledgements — Juan David Galindo, Carmen de Ayora, Antoni Hervàs, Sílvia Limiñana, rae teitelbaum, S de Tobogán

Barcelona, 1988. They work in a variety of formats that include video, photography, text, sculpture, performance and installation art. Their practice focuses on producing new alternative imaginaries in dialogue with crip-queer and anti-ableism discourses.

Vinent graduated in Fine Arts and Applied Arts with a focus on sculpture, and hold a MA in Cultural Studies

HELENA VINENT

and Visual Arts (Feminist and Queer Perspectives) from Universidad Miguel Hernández. Their works have been shown in group and solo exhibitions in Spain, Germany, the Netherlands, France, Mexico, Argentina, and Colombia. They have been in several

Barcelona art residencies: Fabra i Coats (2017), Hangar (2018) and La Escocesa (2020). They have also received numerous production grants and awards, among them the Visual Arts Grant from Fundació Güell (2019), the Barcelona Creates grant (2022), the EMPELT grant (2022), as well as the Generaciones Prize from Fundación Montemadrid (2021), and the Miquel Casablanques Prize (2021).

Ens acompanyarem quan es faci fosc (We Will Keep Each Other Company When It Grows Dark) is the Espai 13 exhibition

programme for 2024, curated by Irina Mutt. Mutt's curatorial project stems from a desire to situate interdependence, to explain it and share it by means of four solo exhibitions in which each artist will look at their way of being in the world, of managing and negotiating spaces.

According to Mutt, interdependence speaks to us of our relationship with the world, of how we inhabit it, about our limits and vulnerabilities. To think in terms of interdependence requires us to challenge the fiction of autonomy and to recognise how interlinked our bodies and lives are with other bodies and lives. We are all part of everything, and we exist in relation to other beings, structures, and phenomena. Nothing presents itself, functions or operates in isolation.

WE WILL KEEP EACH OTHER COMPANY WHEN IT GROWS DARK

Accordingly, the opportunities for agency, presence and access do not consist so much of individual triumphs or failures as of a collective and shared responsibility. Not every space feels as inviting or can be occupied in the same way by everyone. Not all voices fill up the same amount of space, nor do all stories endure the same across time. This programme offers a few notes, indications, and actions about different ways of occupying and being in space, of lasting in time.

The title of the programme alludes to a «we», to gestures, rather than to a discourse: how we place ourselves next to someone else, walk alongside them, even if only for a short stretch of the way, for a short amount of time. It provides an opportunity to assume our responsibility despite knowing we will not always be effective. This will be our gesture: to

place ourselves close by. In discourses against discrimination, reference usually made to the idea of safe and accessible spaces,

but oftentimes a safe space does not mean a space free of conflict, nor does complying with the rules guarantee accessibility. Assuming responsibility for and being aware of our privileges can on occasion be wounding. At times it means surrendering, and to surrender is to lose power. But there are more important things than power, aren't there?

Over the course of this programme, a narrative will gradually generate itself in an elastic, non-essentialist, non-linear manner. The embodied and the material, as planes of truth, will have the capacity to deploy the political and activate it. In this narrative, fragility and power will not be binary opposites but relational phenomena that are exchanged and which overlap.

#EnsAcompanyaremEspai13

With the collaboration of:

Fundació Joan Miró
Barcelona

Sabadell
Foundation

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

